

ARADUL

ÎN SCHIMB

DE OSPITALITATE

Turneul teatrului nostru în Ungaria (20—28 mai) a început cînd încă nu se potolise furia dezlănțuită a Mureșului bătînd la porțile orașului. Îngrijorați încă de ceea ce mai rămăsese de făcut acasă, ne-am lăsat în voia simțului nobil de a ne face datoria într-un turneu al prieteniei și al bunei vecinătăți. Primiți de către noi cu brațe larg deschise, în decembrie trecut, colegii de la Teatrul „Jokai” din Bekescsaba ne-au răsplătit la rîndul lor ospitalitatea, întîmpinîndu-ne cu mare afecțiune.

Am vizitat patru localități apropiate între ele: la Bekescsaba și Gyula, cu una din recențele noastre premiere, *Moftangii* (spectacol de schițe și povestiri de I. L. Caragiale, dramatizate de Enric Roșcoviți; regia Dan Alexandrescu); Batonya și Kategyhaza, cu *Moartea ultimului golan* de Virgil Stoescu, montat de același regizor. Un numeros public, atent și cald, a răsplătit cu aplauze prelungi spectacolele.

Cîteva selecțiuni din presă pot vorbi, de altfel, îndeajuns despre buna impresie lăsată de turneul teatrului arădean:

În „Foaia noastră” — organ bilunar al Uniunii democratice a românilor din Ungaria — se spune, printre altele: „Seleționarea celor două piese pentru turneu, făcută cu deosebită grijă și exigență de către Teatrul de Stat din Arad, montarea, scenografia și distribuția de zile mari (...) a comediilor *Moftangii*, după schițe de Caragiale, și *Moartea ultimului golan* de Virgil Stoescu, demonstrează deosebit de grăitor înalta apreciere a oamenilor de teatru din România, față de publicul spectator... „Un examen artistic trecut cu brio”, „Școală a înaltei măiestrii”, „Succes meritat”. „Distribuție faimoasă”, iată alte cîteva din aprecierile care au văzut lumina tiparului în zilele turneului.

Ion Jivan

○ ședință bifată

Cum o stagiune nu se poate încheia fără concluziile de rigoare, și stagiunea bucoareșteană a beneficiat de o ședință-bilanț, menită să împace conștiința amatorilor de evidențe clare și rubrici bifate la timp. Sub egida Comitetului pentru Cultură și Artă al Municipiului București, a avut loc în dimineața zilei de luni 15 iunie, o consfătuire de analiză a activității teatrelor bucoareștene. Surprinzător de mulți și de marcanți oameni de teatru s-au simțit atrași de tema anunțată; în sală erau numeroși dramaturgi, directori de teatre, regizori, actori și critici.

Sub aceste promițătoare auspicii, s-a desfășurat lectura unui document, care a avut darul să dizolve dispo-

nibilitățile latente spre debateră ale celor de față. Trece în revistă amabilă și uniformizatoare, referatul a construit, (pe baza unei premise reale și îmbucurătoare — creșterea masivă a numărului de spectatori în această stagiune în general), o concluzie, pe cît de reconfortantă, pe atît de iluzorie, în ce privește participarea publicului la actul teatral realmente valoros — deci eficiența educării gustului. Conform punctului de vedere enunțat, ne aflăm la capătul unei stagiuni dintre cele mai bune din ultimii ani, caracterizată prin număr mare de premiere, echilibru între realizări și cerințe, ritmicitate; etc., etc. La această imagine au contribuit, deopotrivă, *Leonce și Lena*, *Boeing-Boeing*, cele șase premiere originale ale Teatrului Giulești (dispărute atît de repede de pe afiș!) și proliferarea musical-ului... Avalanșa de cifre și titluri citate cu egală generozitate a acoperit toate

criteriile de valoare, ștergînd distincția dintre tendințele real-pozitive ale acestui an teatral și minusurile lui, amalgamînd într-un bloc inform succesele și „căderile” stagiunii.

Ocolind problemele de fond ale vieții teatrale bucoareștene (enunțăm cîteva: valorificarea judicioasă, maximală, a cadrelor artistice; promovarea efectivă a dramaturgiei originale; calitatea repertoriului, pe ansamblul său, dar și pentru fiecare manifestare în parte; absența evenimentului artistic; lupta împotriva presiunii mediocrizante), referatul a creat sentimentul inutilității discuțiilor profesionale, la obiect. Atît „premiantii” cît și „corijenții” anului, mulțumiți de calificativele îngăduitoare căpătate, s-au abținut deci de la orice comentariu. Așijderea, ceilalți, participanți.

Tout est bien qui finit bien...